व्यवस्यत व्यवास्यत निश्चितवानित्यर्थः ॥ ३२ ॥ सुघोरः घोरचित्तः ॥ ३३ ॥ किंचिदेवहतं तदेवहत्वा तत्र तस्मिन्काले इयंवास्तवसीताहतेतिमृषैवदर्शितं तद्दिदंशत्रूणा मप्रियकरंरूपंवस्तु आत्मनःप्रियं तथ्यमेवकरिष्ये ॥ ३४ ॥ यदेवमतोवैदेहीमिति ॥ क्षत्रबंधुं वस्तुतोऽक्षत्रियं ॥ ३५ ॥ विमलांबरवर्चसं निर्मलाकाशकांति ॥ ३६ ॥

सपुत्रवधसंतप्तःक्रूरःक्रोधवशंगतः॥समीक्ष्यरावणोबुद्ध्यासीतांहंतुंव्यवस्यत ॥३२॥ प्रत्यवेक्ष्यतुताम्राक्षःसुघोरोघोरदर्शनः॥ दीनोदीनस्वरान्सर्वांस्तानुवाचनिशाचरान्॥ ३३॥ माययाममवत्सेनवंचनार्थंवनौकसां॥ किंचिदेवहतंतत्रसीतेयमितिदर्शितं॥ ३४॥ तदिदंतथ्यमेवाहंकरिष्येप्रियमात्मनः॥ वैदेहींनाशयिष्यामिक्षत्रबंधुमनुव्रतां॥ इत्येवमुक्त्वासचिवान्खड्गमाशुपरामृशत्॥ ३५॥ उद्धृत्य गुणसंपन्नंविमलांबरवर्चसं॥ निष्पपातसवेगेनसभार्यःसचिवैर्वृतः॥३६॥ रावणःपुत्रशोकेनभृशमाकुलचेतनः॥ संक्रुद्धःखड्गमादायसहसायत्रमैथिली॥ ३७॥ व्रजंतंराक्षसंप्रेक्ष्यसिंहनादंविचुक्रुशुः॥ ऊचुश्चान्योन्यमालिंग्यसंक्रुद्धंप्रेक्ष्यराक्षसं ॥ ३८॥ अद्यैनंतावुभौदृष्ट्वाभ्रातरौप्रव्यथिष्यतः॥ लोकपालाहिचत्वारःक्रुद्धेनानेननिर्जिताः॥ बहवःशत्रवश्चान्येसंयुगेष्वभिपातिताः॥३९॥ त्रिषुलोकेषुरत्नानिभुंक्तेआहृत्यरावणः॥ विक्रमेचबलेचैवनास्त्यस्यसदृशोभुवि॥४०॥ तेषांसंजल्पमानानामशोकवनिकांगतां॥ अभिदुद्रावैदेहींरावणःक्रोधमूर्छितः॥ ४१॥ वार्यमाणःसुसंक्रुद्धःसुहृद्भिर्हितबुद्धिभिः॥ अभ्यधावतसंक्रुद्धःखेग्रहोरोहिणीमिव ॥ ४२॥ मैथिलीरक्ष्यमाणातुराक्षसीभिरनिंदिता॥ ददर्शराक्षसंक्रुद्धंनिस्त्रिंशवरधारिणं॥ ४३॥ तंनिशम्यसनिस्त्रिंशंव्यथिताजनकात्मजा॥ निवार्यमाणंबहुशःसुहृद्भिरनिवर्तिनं॥ ४४॥

यत्रमैथिली तत्रनिष्पपात ॥ ३७॥ सिंहनादंविचुक्रुशुः ॥ तद्रूपंक्रोशनंकृतवंतः सचिवाइतिशेषः ॥ ॥ ३८ तेषांसिंहनादप्रवृत्तौकारणमाहाद्यैनमिति ॥ ३९ ॥ आहृत्य रत्नानिभुंक्ते ॥ ४० ॥ अशोकवनिकांगतां वैदेहीमभिदुद्राव ॥ ४१ ॥ ग्रहः कुजादिः ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ निवार्यमाणमप्यनिवर्तिनं ॥ अनुवर्तिनमितिपाठेभिमुखमागच्छंतं ॥ ४४ ॥